

avui

S.I.C.

sumari

Catalunya

+ Segona pàgina:

- Presentació. Dos nous Suplements de l'"AVUI". Crisi a l'API.

+ L'Oposició Democràtica:

- Dos Actes Fundacionals de Reagrupaments Polítics:
 - 1) De "Convergència Democràtica de Catalunya", i
 - 2) De la "1ª Conferència de la Democràcia Socialista de Catalunya".
- Editorial del PSAN sobre "Per la Unitat dels Socialistes de Catalunya".
- EXCLUSIVA S.I.C.: Enquesta contestada pels Reagrupaments Polítics.
- Notícies S.I.C.: Declaració de la "Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya". Comunicat de "BR de Catalunya" sobre la seva entrada al PSUC.

+ Premsa Democràtica:

- "Universitat", dels estudiants del PSUC.
- "Lluita" del PSAN (provisional).
- "Nova Catalunya" del PPC.

Euzkadi, zutik!

- + "Operación 'Ogro' (i II)": Sobre el judici 1.001. Advertència d'ETA-Vª al règim. L'explosió. ETA-Vª i el Problema Nacional.
- + Batasuna 74: les jornades del 2 i 3 de desembre.
- + 11 de desembre: 200.000 vaguistes a tot Euzkadi.
- + Noves accions: tiroteigs, bombes, morts.

ULTIMA HORA

- + El PSAN es retira de "Per la Unitat dels Socialistes de Catalunya".

DECLARACIÓ
DE LA
C.C.F.P.C.

BATASUNA-74

dicembre 2-3
libertad presos politicos
independencia de euskadi
unidad del pueblo vasco

paros
manifestaciones
boicot

EXCLUSIVA :
ENQUESTA
DEL
S.I.C
ALS
REAGRUPAMENTS
POLÍTICS
CATALANS:
la seva
alternativa

DOS ACTES FUNDACIONALS:

★ Convergència Democràtica C.

★ 1ª C. Democràcia Socialista de C.B

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

PRESENTACIÓ

En la presentació d'aquest número de desembre hem de destacar l'ENQUESTA feta als Reagrupaments Polítics, ja que es tracta d'una exclusiva del S.I.C. La dita ENQUESTA la considerem de gran interès, doncs aclareix el panorama polític i estratègic dels Reagrupaments tot donant-los-hi la dimensió que avui tenen. Seguint amb aquesta temàtica, ens fem ressò de dos actes fundacionals: el de la "CONVERGENCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA" i el de la 1ª CONFERÈNCIA DE LA DEMOCRÀCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA". De la primera reproduïm íntegrament el seu Comunicat final; de la segona transcrivim una nota dels Serveis Informatius de l'esmentat Reagrupament.

Quant al tercer intent de Reagrupament -"Per la unitat dels socialistes de Catalunya"-, hem de fer constar que disposem de poca informació al respecte. Tot i això, inserim amplis extractes d'un text del PSAN aparegut a "LLUITA" Nº 43, en el qual s'hi exposa una postura un tant divergent.

A continuació, i dins la secció de "NOTÍCIES S.I.C.", emmarquem l'actual situació de la "Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya" i reproduïm in extenso la seva Declaració, de la lectura de la qual es desprèn que després de la crisi les aigües tornen al riu.

En la mateixa secció inserim parcialment la nota de "Bandera Roja de Catalunya" on s'hi exposen les raons que l'han portada a ingressar en bloc al PSUC-PCE. També hi ha notícies segons les quals la resta de l'organització -"BR de España"- està seguint un procés semblant d'integració.

A la secció d'Euzkadi, que d'ara endavant es titularà "EUKADI, ZUTIK!" (País Basc, dempeus!), incloïm la segona part dels extractes del llibre "OPERACION OGRO", sobre l'execució d'En Carrero Blanco ara fa un any. (La primera part fou reproduïda en l'"AVUI" del 25 de setembre.) Sens dubte, Euzkadi ha estat notícia al llarg d'aquest mes de desembre: les jornades de lluita "BATASUNA 74" (Unitat 74) dels dies 2 i 3, i la gran Vaga General del dia 11 han acompanyat l'atenció dels sectors d'oposició democràtica de tot l'Estat espanyol. Cal remarcar la importància de la Vaga General del dia 11, ja que fou secundada per més de 200.000 treballadors de Gipuzkoa, Alaba, Bizkaia i Nabarroa, al temps que els comerços tancaven en la seva gran majoria i mentre els carrers de les viles i ciutats eren deserts. La Vaga General fou dirigida per diverses organitzacions populars, però amb l'absència del "Partido Comunista de Euzkadi" -filial del PCE-, la qual cosa significa un gran fracàs per a la seva part.

Però, a més a més, Euzkadi també ha vist córrer sang: la d'un manifestant a Eibar i la de quatre Guàrdies Civils (2 morts i 2 més greument ferits) en dos enfrontaments amb suposats militants d'ETA-V.

Finalment, si es confirmen certs rumors, en el proper número de l'"AVUI" podrem parlar d'una reestructuració de la "Coordinadora" i d'un nou endegament de l'Assemblea de Catalunya.

DOS NOUS SUPLEMENTS "avui"

Junt amb el número normal de l'"AVUI", el S.I.C. ha editat un suplement -el segon de la sèrie- sobre el País Valencià el qual ha estat fet a base d'informacions i textos de la nostra Redacció valenciana. El seu sumari és el següent:

- Declaració del PSPV.
- Declaració del PSAN.
- La Diada Nacional del 9 d'octubre.
- Dia del Puig.
- Penjada de senyeres.

Com ja és norma, l'Equip "AVUI" també ha editat enguany una Nadal en solidaritat amb els presos polítics catalans. Aquest suplement té en aquesta ocasió un cert significat ja que és una aportació més a la Campanya per l'AMNISTIA TOTAL que s'està portant a terme d'uns mesos ençà. El sumari consta de:

- Una experiència a la "Modelo".
- " " a la "Trinidad".
- Carta de Mossèn Xirínacs.
- Reivindicacions dels P.P.
- Llista dels P.P. de Barcelona.
- Allò que els P.P. necessiten, etc.

Crisi a "A.P.I."

Fa pocs dies ha arribat a les nostres mans el Nº 57 del "Boletín API", després d'un silenci de gairebé dos mesos. D'unes mesos ençà corria el rumor de l'existència d'una forta crisi al si d'aquesta "Agencia Popular Informativa". La lectura de l'òrgan central del PSUC "TREBALL" (Nº 400, del 29 d'octubre) ens ho confirmava. Per la seva banda, l'API inclou en aquest número aparegut darrerament una altra nota en la qual s'hi diu que mai cap dels redactors de l'Agència ho ha estat en qualitat de membre d'un partit polític. D'altra banda, l'API es reafirma en el seu contingut, així com en el seu esperit d'ésser un Servei Independent d'Informació: així, en el dit Nº 57, es parla dels diferents Reagrupaments polítics catalans.

★ Tot i això, l'"AVUI" es fa ressò de les múltiples crítiques que han sorgit a diferents nivells després de la lectura d'aquest número en qüestió, ja que en el mateix s'hi inclouen els noms i cognoms de diverses personalitats catalanes tot lligant-les a partits i/o Reagrupaments, violant així les més elementals normes de seguretat en una situació de clandestinitat. Desitgem continuïtat a l'API, esperant que faci cas a aquesta crítica pel bé de tothom.

ELS REAGRUPAMENTS: DOS ACTES FUNDACIONALS

INTRODUCCIÓ INFORMATIVA: Seguint la mateixa tònica dels dos números anteriors de l'"AVUI", dediquem una important part d'aquesta revista a parlar d'uns esdeveniments que, de consolidar-se definitivament després de salvar algunes dificultats que ara com ara encara es manifesten, en poden sortir les forces polítiques reals que en un futur que desitgem pròxim dirigiran la vida política del nostre poble.

En aquest últim mes hi ha hagut moltes novetats entorn dels diferents Reagrupaments. Aquestes són les opinions i dificultats recollides entre persones d'aquestes formacions polítiques:

1) CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

★ Segons notícies arribades a la redacció del S.I.C., fa unes setmanes tingué lloc en un indret de Catalunya una reunió de 125 persones, provinents de diferents capes socials, personalitats, representants d'entitats cíviques i ciutadanes, del món econòmic i sindical, de les comarques i de l'Església i també provinents d'alguns grups polítics i cívico-culturals, així com la UDC ("Unió Democràtica de Catalunya"). En el transcurs de la reunió hi hagué intervencions sobre "anàlisi de la situació actual i el Programa de la Convergència Democràtica", passant-se després a un ampli debat polític per arribar finalment a la redacció d'un Comunicat -que reproduïm íntegrament tot seguit-, del qual podem remarcar:

- 1) A partir d'una federació i articulació de tendències.
- 2) La lluita per la llibertat fins a assolir la inevitable ruptura democràtica.
- 3) Manifestar la voluntat d'estar presents en els organismes unitaris del poble català contra la Dictadura.
- 4) Considerar que només la democràcia pluralista i parlamentària garanteix la plena pràctica de les llibertats.
- 5) L'autogovern de Catalunya, amb un mínim inicial de l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat. Lligam amb la resta dels Països Catalans.

Per acabar, cal fer esment de la presència en aquest acte constitucional de CDC de representants del País Valencià, així com del Socialisme Democràtic. A continuació, doncs, el text del Comunicat final:

"Des del mes de Gener d'aquest any, diversos representants d'organitzacions i grups polítics, cívics, sindicals i persones individuals de diferents sectors ciutadans, han anat analitzant la situació present i les perspectives futures de Catalunya i de tot l'Estat espanyol, amb un propòsit inicial de Convergència política.

D'aquests contactes regulars i de l'anàlisi duta a terme en ells, ha nascut la ferma decisió que ara volem fer pública i la convicció de comptar amb els recursos indispensables per a portar-la a la pràctica.

La nostra decisió és constituir, des d'ara mateix, un moviment encaminat a promoure la mobilització i la coordinació d'amplis sectors del País, a partir d'una Federació i articulació de tendències amb vista a la realització d'un Programa Polític de democràcia en una línia de centre-esquerra. Estratègicament, el programa considera dues fases: la d'abans i la de després de la ruptura democràtica.

En relació a la primera fase, la lluita per la llibertat fins assolir la inevitable ruptura democràtica, manifestem la nostra voluntat d'estar activament presents en els organismes de treball unitari del nostre poble contra la Dictadura.

A fi d'exposar amb tota claretat la nostra posició, formulem els punts bàsics següents, que cal entendre com el punt de partida per a la definició dinàmica del programa polític de la Convergència Democràtica de Catalunya.

Els nostres objectius de democràcia total renueixen un front social, un front nacional català i un front europeu.

1 Manifestem que la llibertat és un punt essencial de la nostra concepció política, que cal realitzar dia rera dia, fins a les últimes conseqüències. Per això considerem que només la democràcia pluralista i parlamentària garanteix la plena pràctica de les llibertats individuals i col·lectives, i els alliberaments

nacional i de classe.

2 Entenem que el protagonista de la vida econòmica és el poble, amb les seves múltiples manifestacions comunitàries. Cal subratllar la importància singular d'uns sindicats lliures i independents.

Els poders públics garantiran que l'economia ha de mantenir-se al servei del poble, a través d'una adequada planificació i de la funció subsidiària que ha de manifestar-se en el control d'aquells sectors o empreses que per la seva importància o significació estratègica poden condicionar la seva vida econòmica o social. Aquest control es podrà exercir directament, o bé assolint la propietat. Tant la propietat com la intervenció pública podran ésser de caràcter municipal, nacional o estatal, en funció de les característiques i àmbit dels sectors en qüestió.

Així mateix, és necessari crear el marc jurídic i econòmic que afavoreixi d'altres formes de participació econòmica i social dins del principi del socialisme de base, com poden ser l'autogestió, el cooperativisme i les empreses de propietat sindical.

3 Totes les persones que viuen i treballen a Catalunya i que integren la comunitat catalana, són subjectes d'unes necessitats nacionals que només poden ser satisfetes amb una ordenació política que reconegui el fet nacional català. Aquesta ordenació comporta l'autogovern de Catalunya, a partir com a mínim inicial, dels drets reconeguts en l'Estatut d'Autonomia de la Generalitat. Una organització federal de l'Estat espanyol podria ésser una forma política que assegurés les llibertats de Catalunya i la seva relació solidària amb els altres pobles de l'Estat espanyol. També volem remarcar els lligams particulars que ens uneixen amb la totalitat dels Països Catalans.

4 Europa com a unitat cultural, política i econòmica, és un objectiu necessari per al nostre poble i per al gran marc natural del seu futur polític. CATALUNYA, novembre 1974. EDOC

2) 1a. Conferència de la DEMOCRÀCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA

★ Quant al reagrupament "DEMOCRÀTIC I SOCIALISTA", reproduïm íntegrament la nota rebuda dels serveis d'informació de l'esmentat reagrupament. La declaració donada a aquesta 1ª Conferència és la mateixa que l'"AVUI" del 31/10/74 reproduïa totalment. Es per això que ara no tornarem a fer-ho.

"1ª Conferència de la Democràcia Socialista de Catalunya"

El dia 10 de novembre se celebrà en una localitat pròxima a Barcelona, la 1ª Conferència organitzada pel Reagrupament Democràtic i Socialista de Catalunya, que com expliquen en el seu Primer Document de Treball (veure "AVUI" de novembre d'enguany), està íntegrament per sectors "que han militat activament en organitzacions polítiques i sindicals del nostre poble antigues o recents: ERC, MSC, UGT, CNT, USO, SOC i el BP LL, la majoria, més joves, sense haver estat en organismes precisos han treballat a Catalunya en distintes accions d'expressió democràtica, laiques o cristianes, durant els darrers anys."

Assistiren a la Conferència uns 150 representants d'aquests diversos grups i l'ordre del dia consistí en la presentació de diversos informes sobre la situació internacional, nacional, jurídica, immigració, cultural, agrària, sindical i el debat i aprovació del Primer Document de Treball. Segons les notícies, també s'aprovaren diverses propostes d'organització i objectius a curt termini d'aquest Reagrupament que funciona com una federació de grups decidits a "constituir-se en un agrupament polític quan aquest sigui factible."

També hi assistiren observadors dels sectors que impulsen el moviment "Per la unitat dels socialistes catalans" i representants de la "Unión Social Demócrata Española" i del "Partido Socialista Obrero Español".

Barcelona, 6.12.74 "

3) PER LA UNITAT DELS SOCIALISTES CATALANS

★ Quant al Partit Socialista Català o "Per la Unitat dels socialistes de Catalunya", cal dir que no gaudim de massa informació, però estem al corrent de la celebració de diverses reunions informatives, monogràfiques i polítiques de coordinació i elaboració tècnica. Sembla que el problema més important a resoldre són les dues tendències existents al si d'aquest Reagrupament: 1) La que propugna la immediata creació d'un Partit totalment unificat; i 2) Els qui creuen més adient una Federació de partits, cosa que permetria seguir actuant als diferents grups i partits integrants, fins que el Reagrupament aigui més fort i cohesionat.

A continuació reproduïm amplis extraxtes d'un editorial publicat per "LLUITA" Nº 43, d'octubre 1974, és a dir pel portantveu del PSAN, el qual sembla ésser el representant més característic de la segona tendència. (En la nostra exclusiva "Enquesta als Reagrupaments" trobareu informació directa més completa.)

Sota el títol de "PER UN FRONT SOCIALISTA DELS PAÏSOS CATALANS", s'hi diu:

"Ara concretarem més la nostra proposta + ("Cap a la convergència dels socialistes revolucionaris dels Països Catalans", reproduïda per "AVUI" del 25 de setembre 74, p.6-7) tant en l'aspecte organitzatiu com en el contingut polític que ha de definir l'organització unitària de cara a facilitar els devots necessaris per a la seva constitució.

No es tracta, doncs, de propostes rígides sinó d'uns punts bàsics, que serveixin per a la discussió i per tant modificables en funció dels acords que es prenguin conjuntament amb tots els sectors participants.

El contingut polític: Sobre la base de la lluita per l'alliberament de classe i nacional creiem que els objectius del Front Socialista dels Països Catalans es podrien definir per la construcció de la societat socialista catalana alliberada de qualsevol dependència externa. (per la consecució d'un poder polític català socialista propi no subordinat a cap poder polític extern). Aquesta formulació permet la convergència de diferents formulacions polítiques sobre la base del poder polític català (independència, federació Conferenciària, etc.)

També havíem avançat que la nostra proposta anava dirigida a agrupar els socialistes revolucionaris dels Països Catalans. Afegim el terme revolucionaris al socialisme perquè entenem que el terme socialista és actualment excessivament ampli i inclou alguns sectors amb una estratègia política molt diferent de la que plantejgem, com els socialdemòcrates. El terme socialisme revolucionari es refereix al socialisme que basa la seva acció en la lluita de classes i considera consegüentment que la realització del socialisme exigeix l'acabament del sistema capitalista.

La línia estratègica d'aquesta organització unitària s'hauria de basar en les organitzacions de massa. Els militants del Front Socialista dels Països Catalans haurien de ser els capdavanters i els impulsors d'aquestes organitzacions al nostre país. L'orientació general hauria de consistir a lligar la lluita reivindicativa amb els objectius polítics contra la doble explotació de classe i nacional.

Hauria d'extirpar també una base d'acord sobre la tàctica política a seguir. Creiem

que aquesta base hauria de ser la impulsió de l'Assemblea de Catalunya al Principat i els organismes semblants al País Valencià i a les illes. La base política: l'alternativa democràtica catalana antimonopolista que correspondria als interessos d'un bloc popular amb participació de sectors de la petita i mitjana burgesia.

Les formes organitzatives: creació d'una Federació Socialista a cada un dels Països Catalans (Federació Socialista de Catalunya, Federació Socialista del País Valencià, Federació Socialista de les Illes) unificades en un Front Socialista dels Països Catalans + un cop estructurades les respectives federacions.

Les diferents federacions estarien organitzades en diferents fronts de lluita (sindical, barris, camperols, en senyament, estudiants, comarques, joves, etc) que es coordinarien també a nivell del front.

L'organització de cada Federació hauria de partir d'una Comissió preparatò-

ria a la qual hi participaran els diferents grups polítics (tan partits com organitzacions de diferents tipus que hi estiguin interessades). Aquesta Comissió establiria el més aviat possible els punts mínims provisionals de convergència.

Un cop assolida aquesta primera qüestió es crearien als diferents fronts de lluita "Comitès pro-Federació Socialista" que a través del treball polític en comú anirien establint el programa en el respecte camp d'acció al mateix temps que discutirien el contingut polític dels punts mínims.

Les bases de la Federació han de ser els fronts de lluita. Per això ja des del primer moment s'ha de forjar la unitat en cada un dels fronts. Un cop estructurada mínimament, els comitès pro-Federació Socialista s'integrarien a la Comissió Preparatòria representants elegits de cada un dels fronts de lluita. La constitució de la Federació sorgiria després d'un període de funcionament satisfactori de l'organització

provisional. La seva estructuració definitiva dependrà de la Comissió Preparatòria.

Aquesta proposta no és l'única existent (llegiu AVUI del 25 de setembre) el document "per la unitat dels socialistes de Catalunya" n'era un altra amb la qual existeixen bastants punts de coincidència. En efecte, entre aquesta proposta i la nostra existeix una base de discussió acceptable a un primer nivell dintre del Principat. Almenys objectivament els grups polítics que impulsen aquella proposta podrien coincidir en termes generals amb la nostra.

Sense entrar ara en detalls només voldrem remarcar dos punts:

1) Es proposa la constitució d'un partit d'una manera immediata. Nosaltres proposem una Federació perquè creiem que respon d'una manera més adequada a la diversitat de les forces que poden confluïr en una organització unitària. En aquest sentit la proposta immediata de partit exclou importants sectors (tant partits com grups indepen-

dents) del moviment unitàri que es persegueix. Per a nosaltres les Federacions i el Front Socialista han de conduir al partit de masses dels Països Catalans com a resultat de la lluita unitària. La construcció del partit -evidentment d'àmbit nacional- no seria, doncs, immediata sinó després d'un període de lluita i d'acció en comú.

2) Es proposa a nivell del Principat. No s'hi veu una estratègia a nivell de Països Catalans.

La nostra proposta parteix del nivell actual de la lluita (per això proposem una federació a Catalunya, una al País Valencià i un altre a les Illes), però al mateix temps està orientada estratègicament a nivell de Països Catalans. El Front Socialista dels Països Catalans és l'embrió del futur partit socialista de masses d'àmbit nacional."

continuació de pag.11

F/ Continuar el seu treball polític a Catalunya i la seva acció a favor d'una alternativa democràtica a nivell de tot l'Estat espanyol, i considerar que en els darrers temps s'han produït iniciatives i fets que han d'ésser tinguts en compte per continuar en l'avenç del procés de ruptura democràtica. És en aquesta perspectiva que ha estat considerada la constitució de la "Junta democràtica de España".

G/ Contribuir a trobar camins d'acord a nivell de l'Estat espanyol, que sintetitzin la convergència unitària, activant i dinamitzant el diàleg amb totes les forces polítiques.

La CCFPC, en fer públics aquests objectius i aquestes posicions crida totes les forces polítiques i socials de Catalunya i de la resta de l'Estat espanyol a participar en els diàlegs per crear els acords que han de permetre la marxa final vers les llibertats i la democràcia.

Catalunya, 7 de novembre del 1974"

★ Recollim, diverses opinions arribades a la redacció del S.I.C. podem veure dues versions: la 1ª) que protagonitza el PSUC/PCE, que diu veure en la Declaració, el reconeixement tàcit de la CFP de la "Junta Democràtica de Madrid-París" o com a mínim un acord i la 2ª) que té com a portaveu al PPC, FNC, MSC i UDC, que recomanen la lectura estricta de la Declaració per que tothom vegui la realitat (S.I.C.)

COMUNICAT B.R.

Definitivament, sembla ésser s'ha produït el pas en massa de Bandera Roja de Catalunya al Partit Comunista, sembla ésser que últimament també han seguit aquesta postura alguns elements importants i bases de la resta de l'Organització Comunista de España (Bandera Roja), així doncs, aquesta ha quedat semi-liquida.

A continuació reproduïm uns extractes del comunicat de Bandera Roja de Catalunya, explicant la seva integració al PC. Estranyament la mateixa és en català, cosa molt estranya en aquest grup.

L'organització "Bandera Roja de Catalunya" culmina la seva trajectòria política amb l'ingrés col·lectiu dels seus militants en el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

D'acord amb el Comitè Executiu del PSUC, aquest ingrés col·lectiu serà plenament efectiu a partir del proper 1er. de desembre.

L'organització "Bandera Roja de Catalunya" deixarà, doncs, d'existir com a tal i els seus militants passaran a exercir les responsabilitats que els pertocin a les diferents organitzacions del PSUC....

...Ingrssem col·lectivament en el PSUC no sols perquè estem totalment identificats amb la seva política sinó també perquè sabem que si és la força més representativa del moviment obrer i popular a Catalunya, és perquè és la que amb més perseverança ha lluitat sempre contra la dictadura i la que millor defensa les aspiracions democràtiques dels treballadors i de tot el poble català.

Esperem que amb el nostre esforç contribuïrem a enriquir l'activitat política de totes les organitzacions del PSUC als diferents nivells.

L'enfortiment del Partit dels comunistes és la millor garantia per a fer avançar la lluita de les masses, accelerar el procés de convergència democràtica entre totes les forces d'oposició de Catalunya i de tot Espanya, enderrocar la dictadura franquista i obrir pas a un règim democràtic. L'enfortiment del Partit dels comunistes és també la millor garantia de realització de les aspiracions socialistes del nostre poble.

En moments de canvi polític com els que ja vivim, el reforçament del PSUC és el primer deure de tots els comunistes. Per això esperem també que el nostre procés unitàri, el nostre ingrés col·lectiu en el Partit Socialista Unificat de Catalunya marcarà el camí que han de seguir altres comunistes catalans.

Barcelona, 25 de Novembre de 1974. (S.I.C.)"

notícies
S.I.C.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

ENQUESTA

contesten els Reagrupaments Polítics

INTRODUCCIÓ: A fi d'informar d'una manera àgil als nostres lectors, passem aquesta enquesta a tots els intents, reeixits o no, de Reagrupament polític a Catalunya, conscients que en ells està la nova política catalana del demà.

ENQUESTA BREU:

ENQUESTA

- 1) Podríeu fer una breu i sintetitzada exposició del programa polític del vostre Reagrupament a nivell de Catalunya i de l'Estat espanyol?
- 2) Podríeu explicar l'objectiu del vostre Reagrupament polític?
- 3) Quins sectors estan o poden estar interessats en el vostre Reagrupament?
- 4) Quina és la vostra postura envers: a) "El espíritu del 12 de febrero";
b) El trencament democràtic;
c) La "Junta Democrática de España" i el PCE;
d) L'Assemblea de Catalunya i la Coordinadora (CCFPC); i
e) La lluita unitària.
- 5) Marc geogràfic de la vostra actuació (Espanya, Països Catalans, etc.)? Quines coordinacions preveieu amb d'altres forces de l'Estat espanyol, Euzkadi o Galícia?
- 6) Quines condicions o antagonismes preveieu amb els altres Reagrupaments?

CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

1 Creiem, doncs, que per contestar això és millor reflectir els quatre punts de la nostra Declaració-Comunicat. (Vegeu aquest mateix número d'"AVUI", secció "L'Oposició Democràtica: els Reagrupaments".)

2 La nostra decisió és constituir, des d'ara mateix, un moviment encaminat a promoure la mobilització i coordinació d'apllis sectors del País, a partir d'una Federació i articulació de tendències en vista a la realització d'un Programa Polític de democràcia en una línia de centre-esquerra.

3 Essencialment està dirigit al poble de Catalunya, si bé considerem que uns de terminats grups polítics, sectors o classes hi tenen un paper fonamental: la classe treballadora, la pagesia, quadres i professions liberals, la petita i mitjana burgesia, en definitiva tots aquells que creuen en un canvi social, econòmic i polític dins el marc nacional català.

4a Creiem en la incapacitat del règim en evolucionar per ell mateix i en aquest sentit, doncs, estem per la ruptura democràtica. Per tant, el "12 de febrero" sols és una alternativa pels in-

genus o malintencionats.

b Creiem haver contestat ja en el punt anterior.

c La "Junta Democrática" és una alternativa feta al marge de Catalunya i per mitjà d'uns procediments que jutgem poc democràtics, per aquesta raó creiem que la "Junta" no és vàlida si no és totalment replantejada.

d e En relació a la primera fase de la ruptura democràtica manifestem la nostra voluntat d'estar activament presents en els organismes de treball unitari del nostre poble contra la dictadura.

5 Naturalment com a Federació i articulació de tendències polítiques catalanes, el nostre àmbit d'acció política són-

els Països Catalans.

Donat que la Convergència és una Federació de caràcter molt recent, no existeixen encara coordinacions formals amb altres organismes de les diferents nacionalitats de la resta de l'Estat espanyol. Si bé considerem necessàries les mateixes.

6 Com a principi no preveiem cap mena d'antagonisme. Quant a les coordinacions estem disposats a rel·ligar amb tots aquells que lluitin per la democràcia, el canvi social i les llibertats nacionals, dintre d'una alternativa de ruptura democràtica. Cal remarcar les afinitats amb sectors del Socialisme Democràtic.

NOTA.- Aquesta Enquesta ha estat contestada per membres del Secretariat a títol personal.

SOCIALISTES DEMOCRÀTICS CATALANS

1 Els objectius del nostre Reagrupament, són els següents:

1. L'establiment i la defensa de les + llibertats civils, d'associació, de reunió, d'expressió, que han de permetre eleccions + lliures i democràtiques per a escollir els + governants.

2. L'establiment i exercici dels drets ++ sindicals.

3. L'establiment d'un govern català autònom lliurement elegit pel nostre poble.

4. L'aplicació dels principis federatius + que permetin l'autogovern dels altres pobles i regions de l'Estat espanyol.

5. La defensa dels drets de la persona ++ mitjançant lleis que assegurin la independència del poder judicial.

6. La separació de l'Església i de l'Estat mitjançant l'aprovació de lleis que garanteixin la llibertat de consciència, el respecte a les creences religioses i regulin ++ els diversos aspectes de la vida civil.

7. L'elaboració d'un projecte precís de + reformes socials, econòmiques i educatives + que oferirem al nostre poble proposant-li ++ l'edificació de la societat més justa que volem construir.

8. L'afirmació de la nostra solidaritat + europea, l'entrada d'Espanya al Consell d'Europa i a la Comunitat Econòmica Europea.

9. El compromís del nostre ajut, al costat de les altres forces democràtiques i socialistes, als pobles sotmesos per diverses + formes d'imperialisme.

2 L'essència del nostre programa polític, són els principis fonamentals de Lli-bertat, Democràcia i Socialisme.

Democràcia i Llibertat.—No són qüestions formals, són valors bàsics per a l'organització de la societat, ja que permeten el desplegament de la persona humana, la qual, un cop assolit el benestar material, continua sentint la necessitat fonamental de fer-se i de donar-se en la conquesta de la pròpia dignitat. La plataforma ineludible d'aquesta realització són les llibertats democràtiques ++ que els pobles han conquerit al llarg de combats que han durat segles i han exigit molts sacrificis.

La democràcia i la llibertat són també, avui com ahir, instruments essencials que permeten als homes de controlar i fiscalitzar + els poders polítics o econòmics impedit així que una classe social, un partit, un aparell burocràtic o militar puguin substituir + el poble en el govern de l'estat. Refusem, +

nomenada "del proletariat" com les altres, + perquè, darrera d'aquesta expressió s'amaguen noves formes d'opressió.

Socialisme.—Les imperfeccions de la democràcia política, només poden corregir-se ++ gràcies a l'evolució cap a una democràcia + socialista que consisteix, fonamentalment, + en l'aprofundiment de la democràcia política a tots els nivells de poder i en l'obtenció d'una democràcia econòmica. Això implica la superació de l'actual sistema capitalista que recolza en la recerca del profit + particular com a motor essencial de l'activitat econòmica. El socialisme vol que els plantejaments econòmics i socials no es facin en funció dels beneficis d'unes minories, sinó que han d'ésser fets per la societat i han d'estar al servei de la societat. Això implica la transformació de les + estructures econòmiques i socials. Aquesta transformació, als països occidentals, solament és possible i eficaç si ve avalada pel convenciment de l'opinió pública. El sufragi universal, lliurement, ha de decidir-les.

En aquesta orientació estem treballant a Catalunya per a consolidar la presència del socialisme democràtic, creant nuclis a totes les localitats i barris i programant ++ l'aprofundiment d'una sèrie de temes que necessiten de la més gran atenció, tals com + l'autogestió, la política de nacionalitzacions, i l'empresa (tipus i models).

En el conjunt de l'Estat espanyol i d'acord amb altres corrents polítics catalans + procurem contribuir a la creació d'una alternativa democràtica a l'actual situació. Molt particularment prenem part en les reunions socialistes que a la península o fora d'ella se celebren, amb l'ànim d'estructurar una relació operativa de les forces del socialisme democràtic, conservant sempre la personalitat política com a catalans.

3 "Hi ha entre nosaltres —com hi haurà— en la força popular que crearem— treballadors manuals i pagesos, empleats i homes de professions liberals, menestrals i estudiants".

4 Aquesta operació política estem seguint-la amb el mateix interès i allunyament que la resta d'oposició. Intenem perquè demostra les creixents dificultats de la Dictadura per a sobreviure i a llunyament per quant aquest és un joc —i sovint una pugna— que es fa en exclusiva a Madrid entre els grups que han recolzat tradicionalment el sistema.

b És evident, que la versió espanyola del feixisme internacional que s'inicià entre nosaltres al 1939 és un sistema opressiu i que lessiona greument les possibilitats de desenvolupament col·lectiu. Els nostres esforços, per tant, s'encaminen a precipitar la superació ++ d'aquest tronat autoritarisme i accedir el més ràpidament possible a una situació democràtica.

Un programa mínim a nivell de l'Estat, comprèn: la dissolució del "Movimiento", el reconeixement del dret d'associació, és a dir, la possibilitat d'actuar legalment els partits polítics, eleccions ++ lliures i un govern autònom a Catalunya + i naturalment als altres pobles ibèrics + que el necessitin com és Euzkadi, Galícia i Canàries.

C El P.C.E. té des de sempre una política característica, ens sembla que la "Junta" és una de les seves últimes iniciatives. En aquesta Junta només hi ha una força política, el P.C.E.

d El Sr. Carrillo en els últims mesos ha fet molt perquè l'A.C. i la C.F.P.C. naufraguin. Amb el mateix interès que fa uns anys proposava la seva creació, que pretenia formar a Catalunya uns organismes que els permetessin + més tard l'assalt a Madrid, quan aquest moment arriba amb el llançament de la ++ "Junta", les abandona i torpedineja.

Tant la C.F.P.C. com l'A.C., malgrat aquesta interferència, han aconseguit durant uns anys una presència important, + caldrà que aprofitant aquestes o bé creant-ne de noves, els diversos sectors polítics catalans disposin d'instruments + generals.

En aquest sentit la nostra postura és la següent:

"Sortir de la confusió d'una vida política, que 35 anys de dictadura han volgut plena de barreges verbals i ideològiques, és el primer deure dels grups polítics catalans. Convé, doncs, abans que + tot, la clarificació dels mots i de les idees. Cal que cadascú sigui el que és i no pas fondre'ns plegats en un nou magma de principis barrejats. Refusem particularment tota confusió amb partits que no defensen, en tota ocasió i a tot arreu, + el respecte al pluralisme polític, els drets nacionals i els dels treballadors + a tenir els propis sindicats, indepen--

dents de l'Estat i dels aparells dels partits.

"Les aliances entre forces democràtiques i forces que no ho són, poden ésser necessàries en moments d'emergència, però mai no poden constituir una política permanent. En tot cas, exigeixen sempre objectius concrets i limitants i la clara afirmació, en tot moment, de les pròpies posicions."

"Ben entès, és possible, que per a retrobar les llibertats democràtiques i defensar els drets de Catalunya, sigui necessari un acord entre diversos partits catalans. En aquest cas, convé que els pactes o enteses provisionals que es puguin establir, precisin sempre clarament, les finalitats i no deixin tampoc lloc a cap possibilitat de confusió."

e Creiem en la col·laboració necessària amb els altres sectors polítics catalans, però precisem que el treball que ens cal fer ara, és el de clarificació i que cada corrent polític, en el nostre cas, el del socialisme democràtic, cal que consoli prèviament la seva acció en el seu propi camp.

5 El nostre marc d'actuació és el Principat, però amb la preocupació d'establir una especial relació amb els altres Països Catalans. Respecte als altres pobles ibèrics existeixen bones relacions amb els partits socialistes i estem interessats en els treballs preparatoris de la "Conferència Democràtica".

Encara és aviat per a contestar aquesta pregunta. El nostre Reagrupament que es defineix com a partit d'arrel socialisme democràtic, acaba totjust de néixer fa uns mesos.

NOTA.- Aquesta enquesta ha estat contestada únicament per un portaveu.

PER LA UNITAT DELS SOCIALISTES CATALANS

1 El nostre objectiu, tal com s'expressa en el document "Per la unitat dels socialistes de Catalunya" -que "AVUI" ha reproduït- és la unificació política i organitzativa dels socialistes de Catalunya.

Anem, en efecte, cap a la construcció d'un gran partit socialista català.

No ho farem d'una manera improvisada: hem definit una seqüència que ens sembla realista i que preveu, fonamentalment, una fase provisional de front unitari, on les diverses organitzacions que participen a la Convergència Socialista treballaran amb els nous grups de militants que s'hi incorporin, desenvolupant uns mecanismes de coordinació, una unitat d'acció i un debat teòrico-polític aprofundit. Tot això anirà assentant sòlidament les bases del nou partit.

Dit això, ens sembla útil aclarir què volem dir amb el terme socialista. Avui, a Catalunya, hi ha un enorme cabdal de simpatia pel socialisme. Es produeix, a causa d'això, un fenomen d'una certa confusió, ja que quasi tots els sectors que fan acte de presència política tendeixen a proclamar-se "socialistes", d'una manera o altra. És un fenomen de frivolitat política bastant notable.

Per això nosaltres, que en gran part venim de les organitzacions socialistes i que anem cap a un nou partit socialista català, hem de deixar ben clar què entenem per socialistes: "el que avisa no és traïdor".

Socialistes són, per a nosaltres, tots aquells que volen forjar col·lectivament uns instruments, una estratègia i un projecte pel pas al socialisme, és a dir per a la conquesta del poder polític i econòmic per a les masses obreres i populars; que volen establir i defensar a tot preu uns institucions autènticament democràtiques en el període de transició al socialisme i en la futura societat socialista; que s'afronten ra-

dicalment al reformisme social-democràtic; que s'afronten, així mateix, al despotisme burocràtic de les societats de l'Estat; que estan per un marxisme viu, com a eina essencial per a l'anàlisi precisa de la realitat. No cal dir, d'altra banda, que per a nosaltres els socialistes han d'estar activament compromesos en la lluita per les reivindicacions actuals de la classe obrera i dels sectors populars, i en la lluita pel restabliment de les llibertats polítiques i nacionals del poble català.

Quant a concepcions teòrico-polítiques i organitzatives i quant a mètodes de treball, hem d'aclarir, doncs, que estem netament diferenciats d'altres formacions i corrents, com el P.C., la social-democràcia o els grups esquerranistes.

Quant als elements programàtics de la Convergència Socialista, hem de referir-nos de nou al document esmentat. Es troben en ell uns punts de pertença per a una discussió col·lectiva -que estem efectuant- de cara a una definició programàtica de la Convergència Socialista.

Aquests punts de partença són: la lluita per les llibertats polítiques, nacionals i sindicals; una alternativa unitària i democràtica enfront de la crisi de descomposició del règim franquista; la potenciació de l'Assemblea de Catalunya; l'estreta col·laboració amb els socialistes del País Valencià i les Illes; l'articulació amb els diferents grups i partits que, a les altres nacions de l'Estat, estiguin per una alternativa socialista; la unitat sindical obrera; el desenvolupament d'un ample moviment que agrupi els diferents sectors socials interessats en el socialisme com a garantia d'una democràcia real i d'unes formes autogestionàries a tots els àmbits de la vida social.

Ben aviat esperem oferir una plataforma programàtica del front de la Convergència Socialista, que serà el resultat del debat col·lectiu, plenament democràtic que estem efectuant.

3 Creiem que existeixen unes bases molt àmplies de cara a la implantació d'un gran partit socialista a Catalunya. Fonamentalment en la classe obrera, però també entre la pagesia, la joventut ciutadana i rural, els estudiants, els intel·lectuals, tècnics i professionals. Avui ja es pot dir que la Convergència Socialista està mobilitzant nuclis importants de tots aquests sectors, per tot Catalunya.

Naturalment, la màxima prioritat és donada a una sòlida implantació en el moviment obrer. Aquesta tasca ha de traure's en el desenvolupament d'una força corrent socialista en el camp de les lluites sindicals obreres, a l'entorn d'una política d'unitat i de democràcia sindical, en la perspectiva de la central unitària dels treballadores.

Ara bé: tinc la profunda convicció, compartida per bon nombre de companys, que l'assoliment de la central sindical única, fita fonamental de la vella aspiració obrera a la unitat, dependrà justament, en molt alt grau, de la força que prendrà una corrent socialista en el si de les CC.OO. i de les altres forces sindicals, defensant un sindicalisme unitària, no instrumentalitzat per cap partit, on la base controli al cent per cent a les instàncies dirigents, on les tendències siguin àmpliament reconegudes, etc. En la mesura que aquesta corrent socialista s'affirma i desenvolupa, serà possible una entesa sincera-

entre les formes organitzatives de les CC.CO. i les altres forces sindicals (USO, UGT, etc.). En aquest camp de la unitat sindical, doncs -i esperem que en molts altres també- la Convergència Socialista pot i ha de desenvolupar una tasca sumament positiva.

La implantació d'unes bases territorials que afrontin la problemàtica de les comarques, les localitats i els barris, representa també per a nosaltres una preocupació prioritària.

La pagesia representa, així mateix, un sector de particular atenció. I afegeixo, en aquest sentit, que hem saludat amb entusiasme el procés constituent de la "Unió de Pagesos de Catalunya", organisme unitari i democràtic que avui representa ja la gent més combativa del camp català.

Volem, en fi, que la nostra presència a les Universitats catalanes i entre els professionals i intel·lectuals sigui el més important possible. En una doble vessant: estímulant la implantació de cercles de convergència socialista en els diversos fronts de lluita democràtica i socialista, i estímulant la producció de materials teòrics i d'estudis específics que puguin enriquir substancialment el gran debat que iniciem, i que facin sentir la veu dels socialistes davant tots els problemes plantejats avui en la societat catalana: conflictes urbans, endegament del territori, ensenyament, política cultural, etc.

4 Respondré globalment a aquestes qüestions.

tions ne apareixen estretament vinculades.

La publicació de l'"Anteproyecto" de Bases del Estatuto Jurídico del Derecho de Asociación Política" ha mostrat clarament -a més de la tendència a la proximitat i a l'ambigüitat semàntica del franquisme en la seva etapa decandent -que la política operatista del Govern Arias no pot ultrapassar els límits imposats per les forces immobilitistes de la Dictadura. Heus ací el "pluralisme" polític que el franquisme pot suportar en la seva fase final: "Vieja Guardia", "Guardia de Franco", "Confederación de Ex-combatientes", "Hermandad del Maestrazgo", "Círculos José Antonio", etc. En definitiva: nosaltres creiem que no existeix cap element d'evolució de la Dictadura vers unes formes democràtiques. L'única via a la democràcia passa per la ruptura o trencament de la Dictadura i la instauració de les llibertats. Cal bastir un ample front de totes les forces que a les distintes nacions de l'Estat espanyol lluiten per la democràcia. Es en aquest sentit que valorem positivament els organismes unitaris de Catalunya, i en particular l'Assemblea de Catalunya. Pel que fa a la "Junta Democrática de España", creiem que cal una alternativa superadora, de més abast i de més credibilitat, amb la participació de totes les forces democràtiques, que reconegui plenament els programes autonòmics de les plataformes unitàries nacionals, i això no sols a nivell de mots, sinó a través d'uns mecanismes de coordinació que respectin neita-

ment els respectius àmbits d'actuació. Nosaltres estimem que la ruptura democràtica ha de significar l'establiment d'un Govern Provisional de la Generalitat. Aquesta és, també, la voluntat de la quasi totalitat de les forces democràtiques de Catalunya. Una alternativa democràtica a nivell de l'Estat ha de tenir en compte inequívocament aquesta.

5 L'àmbit del procés de Convergència Socialista té avui Catalunya com a marc geogràfic. Cal, però, potenciar el marc nacional dels Països Catalans, i en aquest sentit volem establir llaços estrets de col·laboració amb els grups socialistes del País Valencià i de les Illes, o amb els possibles processos de convergència similars als de Catalunya. D'altra banda, la Convergència Socialista ha de mantenir contactes amb els socialistes de la resta de les nacions i pobles de l'Estat espanyol, en la perspectiva de l'articulació dels diferents grups polítics i partits que estiguin per l'alternativa socialista.

6 Hi ha una bona quantitat de coses molt més interessants i urgents que la polèmica o la teorització de les discrepàncies amb altres forces polítiques que, en la mesura que estan per una alternativa democràtica i per una línia unitària, tenen, d'entrada, tot el nostre reconeixement.

última hora: El P.S.A.N. es retira

★ Amb data desembre 1974 i sota el títol de "RESOLUCIO DE L'ASSEMBLEA DE REPRESENTANTS DEL P.S.A.N.", ha estat difós un important document el qual significa que el dit partit es retira de la "Convergència Socialista", sense que per això "no volguem trencar cap possibilitat de coincidència i de treball en comú, tant en general, com de lluita als diferents fronts, perquè estem persuadits que hi ha entre les dues formulacions punts notables de coincidència que s'han de potenciar al màxim i a tots els nivells", com diu el final de l'esmentat document. Quant a les motivacions d'aquest trencament semblen ésser, principalment, les que fan referència a un enfocament parcial o total de la Qüestió Nacional Catalana (Catalunya o Països Catalans) com a objectiu final de l'alliberament.

A continuació, doncs, el text íntegre del document en qüestió:

"RESOLUCIÓ DE L'ASSEMBLEA DE REPRESENTANTS DEL P.S.A.N.

RESOLUCIÓ

"AT LLUITA Nº 41 del mes de Juliol, després d'una anàlisi de les necessitats polítiques actuals de la lluita d'alliberament de classe i nacional, es feia una proposta de convergència de tots els socialistes revolucionaris catalans, tant organitzats com independents, en un front socialista dels Països Catalans.

Quasi simultàniament i independentment aparegué el document titulat "PER LA UNITAT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA". Davant les coincidències importants entre els dos plantejaments, el PSAN va acordar d'entrar en contacte amb el nucli impulsor de "PER LA UNITAT...". Aquest contacte no s'arribà a materialitzar fins el mes d'octubre, i això ens féu trobar davant un procés ja en marxa.

A les converses entre el nucli impulsor de "PER LA UNITAT..." i una delegació del PSAN es confirmà un acord genèric sobre diferents qüestions polítiques. Les discrepàncies se centraren en un punt fonamental: la nostra proposta partia de la base de l'existència de diferències polítiques importants, especialment pel que fa al plantejament polític i estratègic de la lluita d'alliberament nacional. Per tant, el PSAN proposava la creació al Principat d'una federació socialista catalana constituïda per militants de diferents partits i organitzacions, conjuntament amb militants independents. Aquesta federació suposava el manteniment de les diferents organitzacions fins que la pràctica política i la coherència teòrica no assolissin el nivell indispensable per a la continuació d'un partit. Des del nostre punt de vista, aquest par-

La posició que semblava majoritària dintre del grup "PER LA UNITAT..." era la d'anar a la creació d'un partit d'àmbit de +++ Principat.

Les converses serviren per a matisar les respectives posicions. Semblava que no tots els sectors de "PER LA UNITAT..." veien clara la creació a curt termini d'un partit, i es deia també que aquest partit hauria de federar-se amb els seus corresponents de la resta dels Països Catalans. Nosaltres manifestarem que el fi últim de la federació era la creació d'un partit d'àmbit nacional.

L'Assemblea de Representants del PSAN ++ després de ser informada per la delegació ++ encarregada de les negociacions, tot i considerar que les posicions majoritàries del grup "PER LA UNITAT..." no s'ajustaven totalment als propis plantejaments i que hi havia diferències importants d'enfocament ++ amb alguns dels seus sectors, acordà afegir-s'hi. Aquest acord es fonamentava en tres consideracions essencials: la necessitat ++ de propiciar un acord de treball de tots ++ els socialistes revolucionaris catalans; la possibilitat de fer avançar la convergència cap a posicions polítiques més revolucionàries que les que havia expressat fins aquell moment; que la polèmica partit o federació passaria d'una discussió formal, com havia estat fins aquell moment, a un debat polític sobre els objectius, estratègia i tàctica de la convergència. Si l'acord era total, evidentment, el partit seria una realitat ++ immediata; si l'acord era tan sols parcial, la federació seria la forma necessària de ++ convergència, tal com nosaltres preveiem.

Un cop prè l'acord d'incorporació a la "Convergència Socialista", diferents militants nostres assistiren a nuclis de convergència sectorials i al nucli impulsor. Al nucli impulsor se'ns lliuraren dos documents que havien de ser discutits i eventualment aprovats en una primera "Conferència de Delegats Socialistes". L'un es titulava: "DEU NOTES DE TREBALL PER A LA DISCUSSIÓ COLLECTIVA SOBRE LA SITUACIÓ POLITICA ACTUAL", i l'altre: "EL PROCÉS DE CONVERGÈNCIA SOCIALISTA", que marcava el procés d'aquesta convergència.

La lectura d'aquests dos documents i el contacte directe amb els diferents nuclis ++ de convergència van fer reconsiderar el nostre acord d'integració en raó de les següents consideracions:

A l'escrit "DEU NOTES..." hi constatem ++ globalment els següents aspectes negatius: oblit quasi total de la realitat dels Països Catalans, anàlisi fonamentalment de base espanyola, és a dir, que hom hi interpreta la situació del Principat a partir d'una situació general d'àmbit estatal sense aprofundir en cap moment l'anàlisi des d'una ++ perspectiva nacional /catalana/; del qual ++ fet en resulta una estratègia subordinada i, a un nivell de simple reivindicació democràtica buidada de contingut revolucionari.

El document "EL PROCÉS DE CONVERGÈNCIA" és d'una claredat extraordinària en el sentit de propugnar una marxa cap a la creació d'un partit d'àmbit sols del Principat. Aquesta mateixa voluntat de crear un partit l'hem constatada també en la major part dels militants amb papers de responsabilitat ++ dins el grup "PER LA UNITAT...". Es vol arribar a un partit, i en funció d'aquest objectiu es considera que cal deixar en segona pla les diferències existents, i arribar a una "síntesi superadora" dels diferents plantejaments. Traduïda a la pràctica, aquesta "síntesi superadora" significaria per a nosaltres: renunciar a la nostra estratègia ++ global revolucionària d'alliberament de ++ classe i nacional; deixar en una nebulosa ++ reivindicació d'autodeterminació la resposta política a l'opressió nacional de què ++ som objecte i liquidar la nostra implantació a la resta dels Països Catalans.

Acceptar d'anar cap a la creació d'un ++ partit socialista d'àmbit del Principat lleu sentit al fet que continuem plantejant ++ els nostres propis objectius, ja que aquests quedarien dissolts inevitablement en la lògica unitària del nou partit. Continuem creient que l'alliberament nacional i de classe dels treballadors i d'altres sectors populars del nostre poble, tan sols pot ser ++ potenciat per un partit revolucionari d'àmbit nacional, armat de la teoria marxista ++ amb un plantejament d'estratègia global con-

tra l'opressió de classe i nacional a què stem sotmesos. El nou partit que ++ es proposa no vol ser això.

Per tant el PSAN es referma en la ++ seva proposta de creació d'una organització àmplia (federació, aliança, etc.) dins la línia de la nostra proposta de federació dels socialistes del Principat i d'organismes paral·lels a la resta dels Països Catalans, tal com s'explicita als Nº 41 i 43 de "LLUITA", i manifesta la seva disconformitat amb ++ un procés de convergència que vulgui ++ cristallitzar en un partit limitat a ++ l'àmbit del Principat.

En el cas que aquesta proposta no ++ sigui acollida positivament, això no ++ significa que vulguem trencar cap possibilitat de coincidència i de treball en comú, tant en general, com de lluita als diferents fronts, perquè estem persuadits que hi ha entre les dues ++ formulacions punts notables de coincidència que s'han de potenciar al màxim i a tots nivells.

PSAN, desembre 1974"

"LLUITA" 41 a "AVUI" del 25 setembre 74.
"Per la unitat dels socialistes de Catalunya" a ídem. "LLUITA" 43 en aquest mateix número de l'"AVUI". Quant als dos documents "Deu notes..." i "El procés de..." són papers d'ordre intern.

**demaneu la
2a.edició de:**

**EL POBLE DE
CATALUNYA I
LA REPÚBLICA
ESPANYOLA
D'AVANT
L'ESTATUT**

**papers de treball i
d'informació núm 2**

**Catalunya
sota el
règim
franquista**

Volum I

INFORME
SOBRE LA
PERSECUCIÓ
DE LA
LLINGUA
I LA CULTURA
DE CATALUNYA
PEL RÈGIM
DEL GENERAL
FRANCO

EDICIONS CATALANES DE PARÍS

**EDICIONS
CATALANES
DE PARIS**

18, RUE JOBBE-DUVAL

Biblioteca de Comunicació
75015 PARIS
Biblioteca General
CEDOC

notícies s.i.c.

notícies s.i.c.

El neixement de noves forces polítiques, els reagrupaments, etc., habien provocat d'alguna manera l'allunyament informatiu dels dos centres de decisió política i promotors de la Lluita Unitària: L'Assemblea de Catalunya i la Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya. S'ha parlat de crisi a l'Assemblea, Veritable? De trencament en l'unitat de combat democràtic a la Coordinadora de F.P., i com a fons, la "Junta Democràtica de Madrid-Paris" i els intents del PSUC/PCE, de fer combregar a tota l'oposició catalana an la mateixa. ++ L'estrepitós fracàs del Partit Comunista (PSUC-PCE) i la seva "Junta" a Catalunya provoquen una forta crisi en la política unitària teledirigida des de la Coordinadora de F.P. a l'Assemblea de Catalunya i en el si de la mateixa C.F.P. L'enfrontament del PSUC, ERC partidaris de la "Junta" i del refundament de l'Assemblea de Catalunya, i el PPC, FNC, MSC, UDC, que creien en l'Assemblea com a màxim Organ Nacional de política. Diversos mesos de crisi, han culminat en un mínim acord que queda reflectit en un comunicat-declaració.

"DECLARACIO DE LA COMISSIO COORDINADORA DE FORCES POLITIQUES DE CATALUNYA

PER LA RUPTURA DEMOCRATICA

El procés de descomposició del règim franquista és avui un fet++ palès.

La mort violenta de Carrero Blanco, les vacilacions oberturistes del govern Arias, la greu malaltia del dictador, l'assumpció interina del càrrec de Cap de l'Estat per Juan Carlos, la reassumpció de les funcions per Franco, i la recent crisi ministerial, són signes d'una crisi que es prolonga en l'immobilisme i d'una creixent confusió institucional i política.

L'economia del país, afectada per la crisi mundial i agreujada ++ per la manca de directrius, ha entrat en un període de creixents dificultats. Les mesures adoptades pel govern són apedaçaments tractant d'ajornar els problemes. Elsectors de l'economia espanyola ++ no tenen altre abjectiu que prolongar un sistema invilit i corromput, fonamentat en els privilegis i l'explotació. La inflació està reduint el poder adquisitiu de les classes populars, a les que ofereix com a única perspectiva l'amenaça dels acomiadaments i de l'atur forçós. Altres sectors socials, com els petits industrials, la ++ pagesia, etc., pateixen també les greus conseqüències d'un procés ++ inflacionari desbordat.

Si són greus el desgavell econòmic i les tensions socials, és sobretot la crisi institucional i política del règim la que està ++ creant un buit de poder. La realitat és que el poder de l'Estat s'exerceix principalment per reprimir el moviment obrer i popular quan aquest, amb les seves accions cada vegada més generalitzades de protesta, expressa el descontentament per les condicions de treball, ++ els salaris disminuïts, la insuficiència de tots els serveis, l'augment constant del cost de la vida i la total manca de perspectives.

Arias i Juan Carlos tracten de presentar-se com a capdavanters ++ d'un oberturisme confús i equivoc que ens hauria de portar gradualment la llibertat de mans dels opressors. Són intents desesperats ++ per reagrupar forces i neutralitzar les reivindicacions populars, ++ per conservar el sistema encara que sigui modificant-ne la façana. És un oberturisme que no avença, que no pot prosperar, presoner de l'immobilisme que li imposen els altres (les destitucions de Cabanillas i Barrera en són una nova mostra) i que apareix avui, als ulls de tots els ciutadans responsables com una via morta, un carreró ++ sense sortida.

Davant d'aquesta situació, tots els sectors d'oposició que en ++

l'àmbit de l'Estat espanyol estan compromesos en la conquesta de les llibertats i de la democràcia, tenen la gran responsabilitat d'esforçar-se en clarificar la confusa situació política que la crisi del règim i les maniobres oberturistes estan creant, a fi d'orientar a tots els pobles de l'Estat espanyol en l'esforç final per la conquesta de les llibertats.

La tasca més urgent a realitzar continua essent la concreció d'una alternativa unitària a nivell de tot l'Estat espanyol que incloent tots els partits i forces polítiques, amb la denúncia i nequívoca de les maniobres continuistes, ofereixi una sortida final de la dictadura a través d'un procés de ruptura i, amb el ++ restabliment de la democràcia dongui al poble la possibilitat ++ d'escollir lliurement el seu futur.

En l'actual moment polític, la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya considera necessari fer públiques ++ les següents posicions i objectius:

A/ Expressar la voluntat de les organitzacions que l'integreïn de continuar la coordinació que establiren l'any 1969 com a òrgan de convergència unitària dels partits polítics catalans, basada en els set punts de la seva declaració programàtica:

1. Llibertats democràtiques: llibertat de consciència, d'expressió, de premsa, d'associació, de reunió, de manifestació, sufragi universal i garanties individuals.

2. Amnistia general que haurà d'afectar les responsabilitats polítiques fins el moment de la promulgació de l'amnistia.

3. Llibertat sindical la qual cosa significa el dret dels treballadors a organitzar-se lliurement, amb independència dels patrons, del govern i dels partits polítics.

4. Dret de vaga

5. Adopció de mesures immediates per tal de millorar la situació de les masses treballadores i per resoldre els problemes més urgents que el país te plantejats en els aspectes social i econòmic: política de salaris, sistemes de treball, col·legiació professional, assistència social i sanitària i de previsió.

6. Restabliment de l'Estatut Autònom de Catalunya de l'any ++ 1932 com a punt de partida perquè el poble català pugui decidir lliurement el seu futur, reivindicant també el dret a l'autodeterminació de la resta dels pobles de l'Estat espanyol.

7. Convocatòria d'unes Corts Constituents escollides per sufragi universal, les quals, dins del marc de les llibertats, ++ drets i garanties esmentades, configuraran pel futur les institucions polítiques de l'Estat espanyol, posant fi al període ++ provisional.

B/ Propiciar el diàleg i la negociació amb forces catalanes++ que no formen part de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya.

C/ Continuar la participació en els treballs d'enfortiment i ++ ampliació de l'Assemblea de Catalunya, com a màxima expressió de la convergència unitària del poble de Catalunya en la seva lluita per la reconquesta de les llibertats polítiques i nacionals.

D/ Afirmar la seva independència política, a l'ensens que la seva voluntat de diàleg responsable i sense exclusions amb totes les forces polítiques i òrgans de convergència creats o ++ per crear a nivell de l'Estat espanyol.

E/ Aprofundir, en base als acords presos amb les forces polítiques enquadrades en el govern basc, les possibilitats de ++ treball que dels mateixos es desprenen.

F/ Continuar el seu treball polític a Catalunya i la seva ac

la Fak

EN LLUITA

front
enseñament

PeSd determini

ARA

ACCR

ASSEMBLEA DE
CATALUNYA

fulla

Unidad

universitat

En l'"AVUI" del 10 maig 1974, p.10, parlaven del primer número de la nova etapa d'UNIVERSITAT, la revista universitària del P.S.U. de Catalunya. D'ençà del començament de aquest nou curs han estat publicats, amb una regularitat i puntualitat digne d'elogi, els números corresponents a cada més, i, a més a més, un extraordinari sobre la "2a Conferència Universitària del P.S.U.C." i un suplement titulat "Tots a les eleccions". A continuació reproduïm in extenso aquest document en qüestió.

"La campanya electoral està a punt de culminar. Les eleccions estan molt properes. Quin és el balanç de la discussió, de les assemblees, a les diverses facultats? Efectivament, a la gran majoria de les facultats i escoles, la decisió de participar a les eleccions és clara: a Econòmiques, Dret, Medicina, Farmàcia, Matemàtiques, Físiques, ATS, Arquitectura, Enginyers, Filosofia i Lletres, Escoles Tècniques de grau mig.

La gran majoria dels estudiants expressa la voluntat COMBATIVA de construir la SEVA ORGANITZACIO. Aquest és un acord unànim dels estudiants.

El que cal insistir encara avui és en el com es construeixen, a la pràctica, aquesta organització dels estudiants. Aquesta organització la construïm ja ara amb les candidatures i els PROGRAMES que s'estan presentant. Aquests PROGRAMES, en la majoria de casos, són discutits i decidits col·lectivament pels estudiants i recollen les reivindicacions polítiques i universitàries, que exigeixen indubtablement la transformació democràtica de la Universitat i del règim polític, i el caràcter autònom de l'organització estudiantil. Aquesta és la forma OFENSIVA de superar les limitacions, el caràcter restrictiu del decret ministerial. Pensar il·lusoriament que anar a les eleccions implica prèviament determinar condicions prèvies (com són l'amenistia universitària, els drets de reunió i autoorganització és un error. Aquestes anomenades

graciosament concedides, sino conquistades, i això vol dir que les facin seves els representants estudiantils i el PROGRAMA que surti de les eleccions.

AMB AQUESTA IDEA CRIDEM A TOTS ELS ESTUDIANTS A PARTICIPAR A LES ELECCIONS, amb aquest objectiu, no pas de sotmetre's a la voluntat ministerial, sinó de construir la seva organització sindical, d'eleva al màxim nivell l'exigència de les nostres reivindicacions. Ara mateix, en aquests dies cal accelerar la preparació i presentació de CANDIDATURES DEMOCRÀTIQUES I UNITÀRIES a tots els cursos, cal donar efectiva possibilitat a TOTS els estudiants per pronunciar-se entorn al problema electoral. Les votacions a nivell de facultat, secció o departament, si no han sigut el resultat d'efectives consultes a nivell de grup i de curs, només poden ésser considerades a títol indicatiu, però no poden substituir el pronunciament de la gran massa d'estudiants. Ningú pot atribuir-se una representativitat que no hagi estat formalment atorgada.

En la realització de les eleccions pot pareixer el problema del quorom. Hi ha que entendre el problema del quorom sobre la base del nombre d'estudiants que normalment assisteixen a classe (siguin lliures o oficials) - que poden avalar els mateixos professors -, no sobre la base dels estudiants matriculats. Si les autoritats acadèmiques no ho entenen així, cal recordar el fenomen de l'adentisme produït per la manca de instal·lacions i pel degradat nivell de l'ensenyament, i la responsabilitat que no compleixen de planificar les instal·lacions universitàries (aules, laboratoris, etc) d'acord a aquest nombre teòric.

Aquesta i moltes altres qüestions han de IMPOSAR-SE immediatament. Van en la li-

nia de dotar a l'organització estudiantil de la flexibilitat necessària per a que s'adapti a la realitat viva de les facultats, que mai quadra amb les pautes oficials. Especialment, en els problemes del primer cicle, dels estudiants lliures, de la divisió per edificis, en el dret d'elecció en les escoles com ATS, ESADE, IQS, Escola de Sociologia, Residències i Col·legis Majors, ha d'aparèixer ja la voluntat AUTORGANITZATIVA dels estudiants, estructurant els diversos nivells de representació d'acord a les necessitats i estructura real de cada centre.

Especialment, l'elecció a nivell de facultat i universitat no pot ésser un procés desconegut pels estudiants, sinó públic. S'ha d'articular la intervenció de TOTS en l'elecció dels representants a nivell de facultat i universitat.

Però l'organització no és un objectiu en si, és un mitjà per la lluita, i per la satisfacció de les nostres reivindicacions. Ni la batalla per l'autoorganització estudiantil es clou en aquestes eleccions, ni les eleccions per si soles resolten els problemes pendents. CAL IMMEDIATAMENT ORGANITZAR LA LLUITA A CADA FACULTAT, partint dels objectius propis, donant una via permanent a l'activitat reivindicativa. Cal que la consolidació de l'organització, de la qual les eleccions en són un primer pas, però no l'únic, corri paral·lela a la mobilització efectiva de tots els estudiants, i representi l'explicitació, en la lluita, del seu programa.

Programa que els comunistes entenen en la seva formulació global, però o-

UNIVERSITAT

REVISTA UNIVERSITARIA DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA
ANY 17 NOVA EPOCA

Biblioteca de Comunicació
OCTUBRE DE 1974 OC

per la revolució socialista d'alliberament nacional

41 octubre 1974

països catalans

Lluita

PSAN provisional

bertes a totes les propostes i situacions particulars, en els següents punts:

1. RETIRADA DE LA LLEI DE SELECTIVITAT, Rebuig de qualsevol forma de selectivitat, en l'obligació de que les diferents universitats acollin a tots els estudiants que ho sol·licitin, amb una adequació progressiva i continua de la seva capacitat.

2. AMNISTIA UNIVERSITARIA, que inclogui la llibertat dels detinguts, el retorn de tots els estudiants, professors i catedràtics expedientats, i la retirada de les sancions.

3. RETIRADA DE LA POLICIA.

4. AUTONOMIA en l'aspecte econòmic, administratiu i de política educativa.

5. GESTIO DEMOCRATICA, que signifiqui el retorn de les tasques de govren de la Universitat a estudiants, professors i catedràtics.

6. LLIBERTATS DE REUNIO; EXPRESSIO I ASSOCIACIO.

7. La vinculació a la realitat nacional de CATALUNYA, amb el reconeixement immediat del català com idioma nacional.

25 de Novembre de 1974."

Lluita (prov.)

Amb l'aparició de "Lluita" 43, sota el lema "Per la Revolució Socialista d'Alliberament Nacional", amb disseny gràfic nou i les sigles "PSAN provisional" les coses queden molt més clarificades dintre del moviment general d'Alliberament Nacional. Tancant-se així, amb la consolidació d'aquesta escissió del PSAN un afer que com tota separació o disgregació, pot o podria afectar greument a l'esdevinidor polític del nostre poble.

A continuació reproduïm l'article "PROVISIONALS PER QUÈ?":

"A finals de l'any passat es va dur a terme un procés de debats interns sobre les condicions concretes a tenir en compte per a passar a una pràctica de lluita ofensiva i per a impulsar la lluita de masses. En aquells debats es van tocar aspectes fonamentals que en altres llocs hem tractat amb més extensió; (Veure "La situació actual i tasques internes del Partit en el moment actual") un as-

pecte de fons era la contradicció fonamental teoria política-acció política entorn de la qual es van anar marcant posicions seriosament divergents entre els militants (sobre la concepció de la pràctica política, ritmes i mètodes de treball, organització interna, etc.); també a partir d'aquest procés es va desenrotllar el corrent de correcció interna a partir de la identificació de les dues desviacions fonamentals que s'havien posat de relleu: l'oportunisme i l'ideologisme; l'oportunisme es reflexava en l'actuació a remolc dels esdeveniments i per un menyspreu per la teoria i l'organització. L'ideologisme es reflexava en un allunyament de la lluita de masses, en una concepció "ideologista" de la teoria (és a dir, la teoria com a sistema de valors abstractes deslligats de la pràctica).

Les posicions divergents abocaren a una crisi oberta, com vam explicar en el seu moment (Veure "Lluita" 38). Al cap d'un període de decantació de les posicions s'ha constatat l'existència de dues organitzacions que comparteixen una mateixa experiència general, assumeixen plantejaments d'alliberament nacional molt pròxims i respon al mateix nom.

Aquesta situació que el nostre partit no ha desitjat i que considera desorientadora per al moviment d'alliberament popular català, ens ha decidit a autocalificar-nos de PSAN (provisional). Amb aquest qualificatiu no pretenem únicament la diferenciació de les dues organitzacions sinó també i fonamentalment, caracteritzar la nova etapa del partit en la qual continua i s'aprofundeix a nivell intern el procés de correcció per anar rectificant les deformacions actuals en la pràctica política. Per mitjà de l'ensermiment en les lluites i la crítica i l'autocrítica constants hem d'anar corregint l'ideologisme i l'oportunisme a nivells de línies generals de treball, que encara a pareixen entre nosaltres.

Amb el "provisional" volem constatar que no ens considerem completament ni definitivament constituïts com a organització sinó que seguim en l'esforç per aprofundir i concretar ideològicament i política les tasques de la revolució socialista catalana.

En el moment actual, doncs, ens trobem

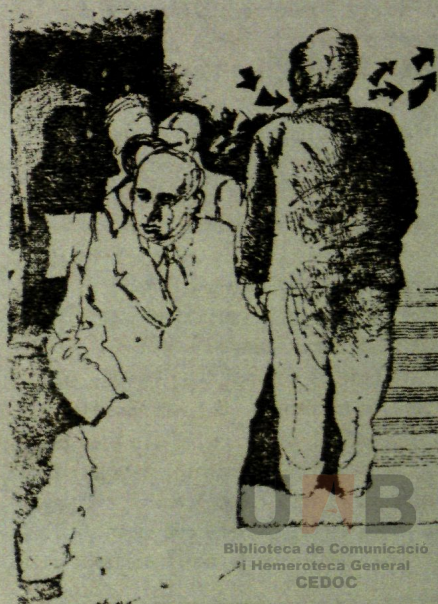
en una primera etapa de construcció, en la qual la tasca prioritària és l'organització i impulsió del Moviment d'Alliberament Popular català en els diversos fronts. Només en la mesura en què treballen en aquest sentit el partit anirà esdevenint l'avanguardia del moviment d'alliberament i l'autèntic partit revolucionari dels Països Catalans."

nova catalunya

Hem de fer-nos ressò del fet que una publicació catalana com "Nova Catalunya" ha publicat una edició especial del seu primer número en espanyol i francès, presentant la seva organització política, la seva Declaració de Principis i el Programa d'Acció Política.

En el seu sia, l'"AVUI" va publicar textos d'aquest primer número. En aquests moments, el S.I.C. només vol remarcar la importància que pot tenir la utilització de llengües estrangeres per part de les organitzacions polítiques catalanes, a fi de fer conèixer millor a la resta del món Catalunya i la seva realitat.

★ Esperem que d'altres grups polítics catalans segueixin el primer pas donat pel P.P.C.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

EUZKADI, ZUTIK!

OPERACION OGRO

En el número d' "AVUI" datat del 25 de setembre inclouem uns fragments extractats del llibre "OPERACION OGRO: COMO Y PORQUE EJECUTAMOS A CARRERO BLANCO", original d'ETA. En aquesta ocasió continuarem reproduint fragments significatius de l'obra.

Abans, però, hem de parlar de dos esdeveniments que s'han produït a l'entorn d'aquest afer. El primer fa referència a la prohibició del llibre per part de les autoritats franceses, en el sentit d'interdir la seva venda i distribució en el territori de l'Estat francès (1 d'octubre).

El segon és la negativa d'aquest mateix govern a la demanda d'extradició per part del govern espanyol franquista de 10 refugiats polítics bascos, als quals s'acusava d'haver pres part en l'atemptat contra l'almirall Carrero Blanco (20 de novembre).

SOBRE EL JUICI 1.001

"No estamos de acuerdo con esa interpretación /de la no oportunidad de l'atemptat per al Procés 1.001/. Lo que pasa es que se confunde, se mezclan los problemas, y una cosa es la situación previa y otra el desenlace del Proceso, que ahí ya no entramos nosotros. A nosotros, desde que supimos la fecha del Proceso, nos preocupaba mucho que nadie hubiera una interferencia, que la acción se produjera unos días antes y que pudiera frenar a las masas. Nosotros partíamos de que era el proceso contra unos dirigentes obreros y que eran las masas las que tenían que dar una respuesta, bien en la calle, bien en manifestaciones, o con paros, o con una huelga general, como la que se produjo en Euzkadi cuando el Proceso de Burgos ((Desembre de 1970, contra 9 membres d'ETA)). Creíamos que esto era primordial, lo que pasa es que se veía poco ambiente, confiábamos poco. Aún así, la Dirección dice que esperemos al 12. O sea que el problema nuestro es previo al Proceso. El problema de los procesados nos preocupaba menos. Estaba muy claro que la acción de Carrero no iba a influir en sus condenas. Las condenas han sido muy duras, durísimas + /-veure "AVUI" del 20 gener 1974-/, en eso + estamos de acuerdo, pero hubieran sido las mismas si al Ogro no le pasa nada. Un estado fascista como el español, que se basa en la fuerza y en el terror, no puede permitir que unos dirigentes, unas cabezas visibles de la lucha, queden sin escarmiento; necesita medidas ejemplares, que atemorizan al pueblo; eso es consecuente... Tiene que reprimir, senyalar a las vanguardias, por las mismas razones

que condenaron a muerte a Puig Antich o por las que asesinan a nuestros militantes.

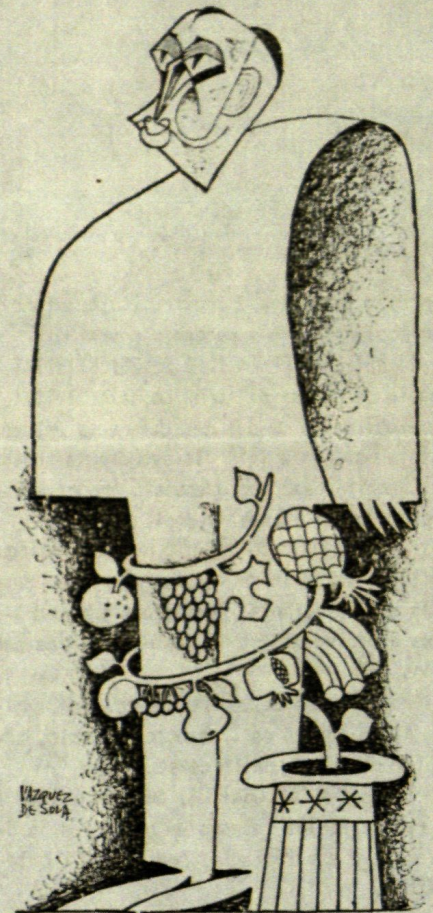
((Parla un altre)): Esee fue el planteamiento que nos hicimos y recuerdo que nos preocupaba bastante lo de que pudiera asustar a las masas. Pero cuando el 12 se vio que no habría respuesta ya quedamos tranquilos. Y hasta creo que fue Jon, no?, el que dijo que si no había nada la acción + vendría bien, sería un apoyo.

((Parla Jon)): Sí, lo mejor hubiera sido una huelga general, pero si el pueblo + no reaccionaba, al menos habría algo. Aunque luego, el hecho de que fuera el 20 ya fue pura coincidencia o, mejor, pura necesidad, como verás.

((Parla el segon)): Pero luego el desenlace del Proceso fue un desastre... Yo no sé qué clase de planteamientos se habían hecho, no lo he entendido todavía; leyendo las declaraciones era casi de vergüenza. El pueblo esperaba otra cosa: una reacción + más positiva, algo que estimulara a los obreros que luchan y que tenían los ojos + puestos en sus representantes... Date cuenta de que eran dirigentes, joder, y allí + no se dijo nada: todo el mundo rehuendo + el bulto, que si no habían ido a la reunión, que si pasaban por allí, el otro que + si era apolítico... Qué clase de dirigentes son esos, coño? Y eso no fue por la acción, eso ya estaba preparado así...

((Parla un quart)): Este tiene razón, a mí también me sorprendió, y a todos... Te acuerdas de Burgos y compararas... Porque toda la campaña se había hecho relacionándolo con el Proceso de Burgos; se decía + que como Burgos, que más que Burgos, y entonces la gente decía: "si allí fue ETA + quien denunció la opresión del pueblo vasco, con el 1.001 pasará lo mismo: los dirigentes obreros denunciarán la opresión de los trabajadores, la falta de libertad, la necesidad de reunirse fuera del Sindicato Oficial y de hacerlo en Comisiones... En + fin, que aprovecharían aquella ocasión y + en lugar de acusados se harían acusadores. Le darían la vuelta al Proceso. Un proceso político es eso, no?, y denunciar. En Burgos les pedían penas de muerte y lo hicieron...

((Parla el primer)): Esto está claro; + lo que debía haber sido el proceso de la + clase oprimida a la clase opresora, se convirtió en un proceso menor, de abogados + que quieren demostrar que la ley no funciona...

na... y a toda costa quieren demostrar + que no ha habido reunión y que, pese a ello, se les condena...

((Parla Jon)): Pero es que a esos abogados no puedes pedirles un planteamiento de más alcance. Ellos, por sí solos, no + van más lejos... No podían hacerse un + planteamiento de clase, que era lo que querían, porque estaban limitados por sus propias contradicciones. En Burgos no se les dejó: fueron los militantes quienes + llevaron la iniciativa y aquí no, los obreros se entregaron en sus manos. De ahí la gran contradicción entre lo que el pueblo esperaba y lo que pasó." (pp. 103-104)

"Euzkadi Ta Azkatasuna (ETA: /El País Vasco i la Llibertat/) reafirma asumir la responsabilidad total de la ejecución del Sr Luis Carrero Blanco.

El Comando "Txikia" (1), autor material de tal acción, se encuentra en estos mo-

(1) NDLR de l' "AVUI": Txikia (El Petit), era el nom de guerra d'Euzkadi Mendizábal, líder d'ETA. Veure la notícia del seu assassinat a l' "AVUI" del 15 maig de 1973.

mentos perfectamente bien y en lugar seguro.

La ejecución del Sr Luis Carrero Blanco ha constituido la justa respuesta a la ola de violencias desatada por su Gobierno sobre el Pueblo Vasco, a consecuencia de la cual nueve militantes de ETA han perdido su vida.

(...) Estamos firmemente decididos a continuar en la misma línea de actuación si la represión continua cebándose sobre nuestros trabajadores y nuestro pueblo. Golpearemos de nuevo al poder fascista en las personas, lugares y momentos que consideremos más convenientes.

GORA EUZKADI AZKATUTA !!

GORA EUZKADI SOZIALISTA !!

Euzkadi, 22 de Diciembre de 1973."

(Comunicat Nº 2 d'ETA)

(140)

//(Parla Jon)//: "Entonces ya vi aparecer el coche en la Calle Juan Bravo. Vi los dos coches que venían, el suyo y el de escolta. En la Calle Juan Bravo tuvo que esperar por que él sube por la parte derecha, los coches bajan por la derecha y él tuvo que esperar a que pasara algún coche que iba en dirección a Serrano. Allí paró, pasó el coche, y venía suave, venía suave, suave, y cuando llegó a Maldonado estaba pasando una señora con una niña, cruzando la calle de Maldonado. Allí volvió a parar. Cuando cruzaron la señora y la niña, suave, suave, se vino acercando, llegó a la altura... -en fin, lo que uno siente en esos momentos, eso sí que no se puede ni... imaginar-. Llegó a la altura del coche nuestro y yo le dije a Txabi: "Ahora". No vi el coche pero vi que subía el suelo. Hizo un rui o sordo.... Primero hubo un instante -cuando este apretó-. Yo le dije: "Ahora" y me imaginé que habría apretado; yo no sabía porque no le vi. Y hubo un instante en que parecía que no pasaba nada, son unas décimas de segundo que son como años. Eso es... Y que no pasaba nada y de repente vi -sin ruido casi, hizo un ruido buuummm, pero muy suave-, y, de pronto, vi que todo el suelo se abría, subía, y una nube negra que llegaba hasta los tejados. Empezamos a gritar: gas!, gas! -por que ya nos habíamos puesto de acuerdo antes para hacer creer que era una explosión de gas.

//(Parla Txabi)//: Yo, en aquellos momentos en los que esperaba la señal de Jon, no me acordaba más que de Josu //(un dels 9 milians d'ETA assassinats)//, no me lo podía quitar de la mente, me lo imaginaba acribillado a balazos -porque a Josu lo mataron así, le rodearon la casa más de 150 policías y le segaron el cuello a tiros- y yo sentía que él me daba valor y se lo decía a Jon, en voz baja. Y cuando apreté no vi nada, porque desde donde estaba era imposible, tardé también unas décimas de segundo en oír la explosión, pero ya Jon corría, vi que por la otra

cera cruzaba Mikel, que venía hacia nosotros, solté la cartera con las pilas y eché a correr.

//(Torna a parlar Jon)//: Salimos corriendo. Y a mitad del camino hay una obra, en la Calle de Diego de León, a la derecha, entre Claudio Coello y Lagasca, y salió algún hombre de la obra, algún albañil y mirándonos preguntó: qué?, qué ha sido?, y yo, según iba corriendo, -bueno, corriendo no íbamos; íbamos andando rápido, entre andar y correr- le dije: "es una explosión de gas, una explosión de gas". Iker suele decir que nosotros creíamos que gritábamos, pero lo decíamos muy bajito, sin voz casi.

//(Parla Iker)//: Es verdad, decían "gas.. gas" como emocionados, con un hilito de voz. Pero que no llamaba la atención, era una cosa muy natural para la gente que los viese, venían a unos asustados. Se metieron en el coche y hubo un pequeño diálogo, que yo pregunté -en lo que salía, por supuesto-: "Ha

salido bien?". Entonces se contestaron, Jon dijo que había sido terrible -se refería a que era una gran explosión, pero dijo terrible-; pregunté si el coche había continuado y me dijeron que no, que no habían visto nada. Recuerdo que Jon me dijo sólo dos frases: "de lleno" y "ha sido terrible". No me dijo nada más. Y Txabi no decía más que: "Josu está vengado, Josu está vengado" y "Josu me ha dado fuerza". Mikel callaba y +++ cuando cruzamos Claudio Coello, que vimos el humo, me cogió con fuerza por los hombros y dijo emocionado: "Lo hemos conseguido, hemos vencido". Apreté suave el acelerador y hasta el cambio de coche ya no hablamos más."

(133-134)

"El problema suele ser que la gente de fuera del País Vasco no comprende en general el problema Vasco. Así que cada vez que se ha establecido algún contacto con gente de Madrid o de Barcelona no ha ido adelante porque cuando se llegaba a hablar no había entendimiento. El problema de la lucha armada, por ejemplo, no lo tienen nada claro. Y cuando se llega al problema nacional lo ven completamente diferente a nosotros. Lo ven desde el punto de vista de la burguesía española (...)" (11)

★ Creiem que es tracta d'un error tipogràfic, ja que, com és de suposar, hi ha diversos partits nacionalistes catalans que comprenen molt bé el Problema Nacional Basc... i el Català!

BATASUNA 1974

Per als dies 2 i 3 d'octubre, l'organització nacionalista ETA-Vª Assemblea va programar dues jornades reivindicatives sota el lema de "BATASUNA 74" (UNITAT 74). En la portada d'aquest número d'"AVUI" reproduïm una de les octavetes escampades per ETA amb tal motiu.

La importància d'aquestes diades d'Unitat es deu a diversos factors. El més destacable fa referència a l'acusació que vàries organitzacions clandestines espanyoles han fet a l'ETA, en el sentit que no tenia capacitat mobilitzadora entre les masses obreres basques, ja que l'opressió nacional d'Euzkadi només era "sentida" per les capes de la petita i mitjana burgesia.

Ara, una volta celebrades aquestes jornades i també la del dia 11 de desembre, de la qual parlarem més endavant, queda perfectament demostrada la falsetat d'aquesta asseveració, de la qual cosa ens n'ale-

grem.

Passant a un breu resum dels fets esdevinguts al llarg dels dies 2 i 3, podem dir que els obrers en vaga arribaren a ser de varies dotzenes de milers per tot el País Basc ("províncies" de Gipuzkoa, Alaba, Bizkaia i Nabarroa). Igualment, foren nombrosos els aturs a Facultats, Escoles Tècniques i àdhuc a Centres d'Ensenyament Mig. També cal ressenyar l'explosió de varies bombes, així com els "numerosos desalojos de locals" -com va haver de reconèixer la premsa- a bon nombre de ciutats basques, degut a trucades anònimes amenaçant amb la col·locació d'artefactes explosius. Finalment, cal fer esment de la detenció de més d'una dotzena de persones, sota l'acusació de pertànyer a ETA-Vª Assemblea.

Tot seguit parlarem dels fets esdevinguts durant la jornada de 11 de desembre.

11 desembre:

200.000

VAGUISTES

EUZKADI

Per a aquest dia s'havia fet una crida unitària a la vaga general en el País Basc. Havien signat ETA-V^a Assemblea, ETA VI^a Assemblea/Liga comunista revolucionaria, Movimiento Comunista de España, Juventudes + Libertarias, Unión General de Trabajadores (del PSOE), Organización Revolucionaria de Trabajadores. Segons sembla el Partit Comunista d'Euzkadi (filial del PC España) no va recolzar aquesta vaga general.

Tot i que feia poc de les vagues de BATASUNA 74, es calcula que més de 200.000 obrers bascos van parar al llarg d'aquell dia. Igualment, es van registrar grans aturs als Centres d'Ensenyament, així com infinits comerços no van obrir les portes. Per una altra banda, la circulació a les ciutats i viles d'Euzkadi es va reduir a un nivell fins i tot inferior a la dels dies festius.

Quant a les detencions, cal fer esment del fet que arribaren a més d'un centenar entre les "preventives" i les produïdes durant les manifestacions hagudes. En aquest sentit cal remarcar la mort (sense confirmar) d'un jove manifestant a Hernani.

En aquesta ocasió, com en la de les dies de BATASUNA 74 (2 i 3 desembre), es va tractar de vagues de caire polític i no pas de pura reivindicació econòmica. Els motius concrets de la Vaga General del dia 11 foren: PER LES LLIBERTATS NACIONALS DEL PAÍS BASC i PER L'AMNISTIA GENERAL DE TOTS ELS PRESOS POLITICS. (Com ja hem apuntat en números anteriors d'aquesta revista, no més ETA-V^a Assemblea té més de 200 milions tants enganjolats.)

vaga de la fam de presos polítics bascos

Intimament relacionat amb aquestes diades de reivindicació política, cal destacar la vaga de la fam de la immensa majoria dels presos polítics bascos, acció duta a terme en solidaritat amb les jornades reivindicatives en qüestió.

A més a més, però, els vaguistes de la fam també tenien una llista de peticions + pel que fa a les condicions de vida inhumanes dins les presons franquistes. Ara com ara (dia 14) continuen en vaga de la fam i molts d'elles han estat traslladats als hospitals i enfermeries degut a l'extrema debilitat en no ingerir aliments.

Finalment, cal afegir que 7 advocats de Donostia/St Sebastià van encetar una vaga de la fam solidària (12 de desembre) dins

el local del seu Col·legi + professional.

o o o

Com a nota final, volem destacar el fet que la TVE no ha parlat per a res d'aquesta Vaga General Política basca de més de 150 mil treballadors d'Euzkadi.

agitadors pagats

Sota els títols de "Turbar la paz y la convivencia pública. Objetivo de los atentados terroristas perpetrados en los últimos días. Están provocados por un grupúsculo maoísta subvencionado desde el exterior", el diari bilbaí "EL CORREO ESPAÑOL-EL PUEBLO VASCO" del mateix dia 11 de desembre intentava desprestigiar la Vaga General Política, tot "carregant el mort" a agitadors pagats des de l'estranger.

Segons sembla, es tractà d'una maniobra del Cap de la Policia de Bilbao -entrenat + en guerra psicològica als EEUU- a la fi de donar una imatge falsificada de la realitat.

La resposta la va tenir aquell mateix dia quan -no ens cansarem de repetir-ho- més de 200.000 treballadors es van declarar en vaga.

noves accions

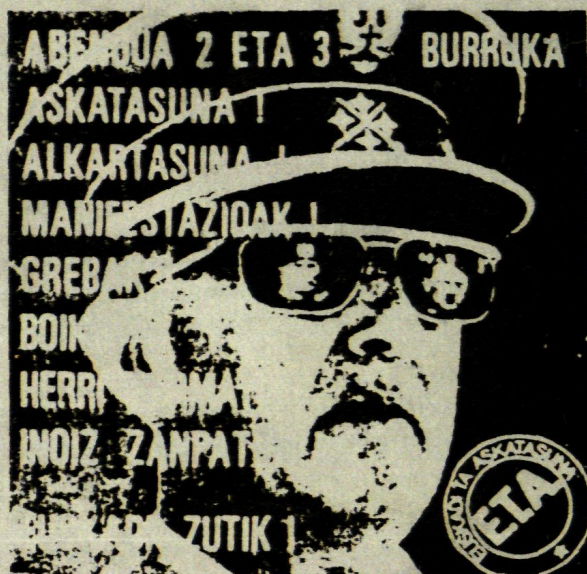
Sembla que cal emmarcar aquestes noves accions dins el context de la campanya d'agitació encetada a començaments d'aquest mes.

dos guàrdies civils metrallats i morts

A Mondragón (Gipuzkoa/Guipúscoa), a tres quarts de vuit del vespre del dia 17 de desembre, i des d'un auto en marxa foren acribillats i morts dos guàrdies civils. Se sap que ambdós eren membres del Servei d'Informació de la GC. Els atacants pogueren fer-se escàpols.

dos altres guàrdies civils ferits greument

Al dia següent, a Urduiz (Bizkaia) dos individus joves armats amb metralleres intentaren interceptar un grup format per dos

EUZKADI, ZUTIK ! (PAÍS BASC, DEMPEUS !)

guàrdies civils i sis empleats que transportaven la paga de l'empresa "LA PEÑA". S'inicià un fort tiroteig, a resultes del qual, els dos guàrdies civils resultaren ferits greument. Els dos atacants fugiren amb un auto sense endur-se'n, però, els diners.

L'opinió general sobre aquests dos actes de lluita armada és que han estat obra de comandos d'ETA-V^a.

explosions i amenaces de col·locació

7 de desembre: explosió d'un artefacte al bar "Moli" de Portugalete (Bizkaia), quan era retirat per la policia. La nit anterior ja havien rebut una trucada amenaçant-los amb la col·locació d'una bomba. Els desperfectes es calculen en 1 milió de pessetes.

7 de desembre: trucades anònimes a la seu de la casa "Renault" i al "Mesón de Loia", també a Portugalete. Afortunadament no va passar res.

17 de desembre: Explosió d'una bomba als aparadors de la botiga "Guernica", a Tolosa (Gipuzkoa). Desperfectes de poca consideració.

17 de desembre: Explosió d'un artefacte als aparadors d'una botiga d'efectes navals, a Donostia/St Sebastià. També foren pocs els desperfectes ocasionats.

17 de desembre: trucada anònima a la directora de l'Institut d'Ensenyament Mig de Sestao (Bizkaia). El local fou desallotjat però no va haver-hi cap explosió.

Un noi morí assassinat per la GC en no aturar-se davant un control a Donostia/St Sebastià, el 18 de desembre.